CAPÍTOL 1

Sóc guapo

Hi ha molts tipus de gossos: petits, grossos, peluts, carregats de puces, pudents, ganduls, aventurers, babaus, de carrer… Per sort, a mi m'ha tocat ser un gos guapo. Soc un animal preciós, un gos cinc estrelles, una criatura nascuda per rebre un afalac darrere l'altre… En resum, soc un gos ben plantat.

Aquestes coses se saben des que ets un cadell. La meva mare va tenir cinc cadells, però cap dels meus quatre germans no és, ni de bon tros, com jo. Però, és clar, comparar qualsevol altre gos amb mi és com comparar un cotxe d'alta gamma amb un tractor. Hi ha tractors bonics? Potser sí. Però, si aparquessin un tractor al costat d'un cotxàs, de segur que ningú no triaria el tractor. Això, sense tenir en compte que els tractors serveixen bàsicament per transportar fems. Ho diré d'una altra manera: els tractors s'omplen de muntanyes de caca! I, tot i que és cert que la majoria dels gossos serien feliços rebolcant-se en una bona pila de bonyigues, jo he nascut per viatjar en un descapotable amb olor de nou i amb el pèl onejant al vent. Jo soc el cotxe de luxe i els meus germans, els tractors. De fet, una de les coses que recordo d'ells és que feien molta pudor, per això em van comprar primer a mi.

Ens van posar a la venda quan fer negoci amb animals encara era legal, i només vaig durar uns minuts a la botiga. Vaig alçar un xic el morro, vaig parpellejar unes quantes vegades per humitejar-me els ulls i vaig somicar una mica. La meva compradora em va mirar fixament i es va enamorar de mi a l'instant. Amb el temps, he aconseguit perfeccionar aquesta tècnica. Dir que soc adorable seria modest. «Irresistible» és més precís.

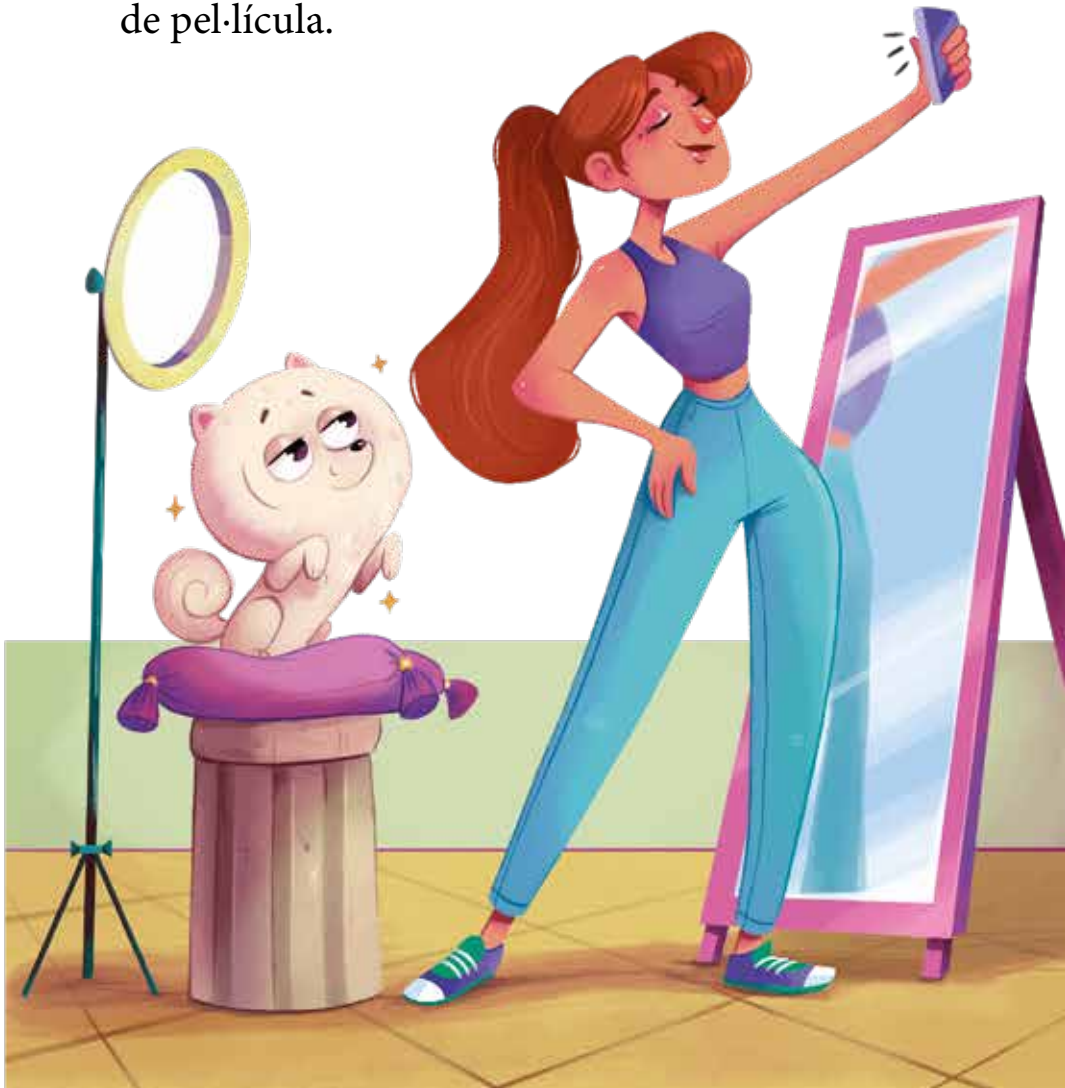
CAPÍTOL 2

La meva humana

La meva humana es diu Elisabeth i practica ioga, i jo soc el seu gos *influencer*. De fet, això és el que pensa ella, perquè en realitat és a l'inrevés: jo soc el seu amo i ella és la meva humana. L'estimo molt; no la canviaria per ningú. Hi ajuda força el fet de viure en aquesta casa de tres plantes amb dos mil metres de jardí, sala de cinema, set banys, piscina, banyera d'hidromassatge i vistes al mar.

L'Eli ja tenia aquesta casa abans que jo hi vingués a viure, però a hores d'ara he aconseguit doblar la seva fortuna amb els meus encants. El meu secret? Salta a la vista. Tinc un pèl de pel·lícula.

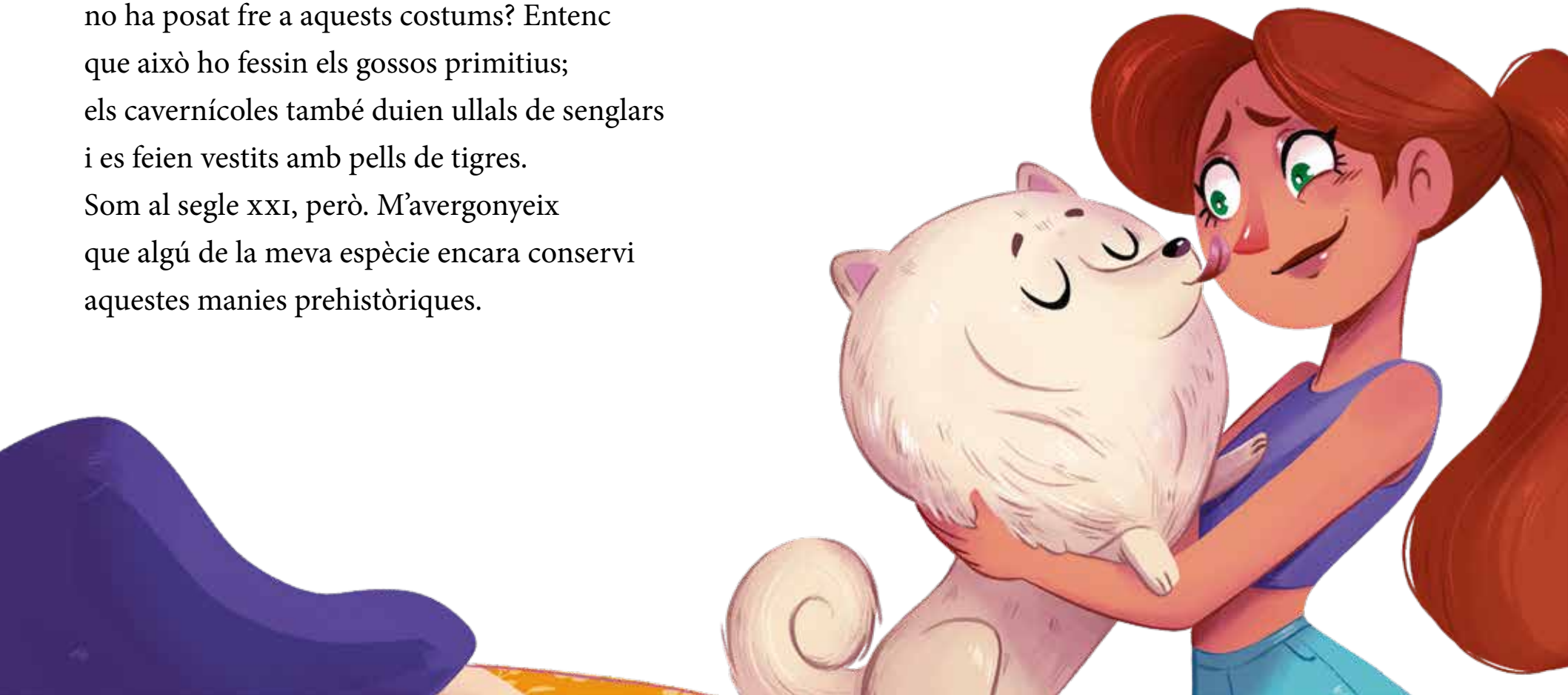

Mira, ja la tenim aquí. Sap que aquest és el meu lloc preferit i em ve a buscar. M'encanta arraulir-me als peus del seu llit i adormir-me ensumant l'edredó. Puc distingir el seu perfum, l'olor dels seus peus, la del seu esmalt d'ungles, la dels seus esternuts, la de les seves cremes hidratants… Tot això m'ajuda a somiar coses agradables.

Podem dir que tinc un nas molt fi que
només funciona per a aquesta mena d'olors.
Mai no ensumo els culs dels altres gossos
per saludar ni segueixo el rastre del seu pipí
per pixar-m'hi a sobre. Ho trobo una porcada.
Pipí sobre pipí… Quin gos s'ha pogut inventar
una cosa com aquesta? I per què ningú
no ha posat fre a aquests costums? Entenc
que això ho fessin els gossos primitius;
els cavernícoles també duien ullals de senglars
i es feien vestits amb pells de tigres.
Som al segle XXI, però. M'avergonyeix
que algú de la meva espècie encara conservi
aquestes manies prehistòriques.

—Ja m'ho pensava, que et trobaria adormit
aquí. La meva dent de lleó, el meu pastisset
de llet merengada…

L'Elisabeth m'estreny entre els seus braços
i jo somric, remeno la cua i li llepo la cara.
Sé que això li agrada i li desagrada alhora.

Li agrada perquè sap que és la manera que tinc de demostrar-li que estic content i l'adoro, però també li fa una mica de fàstic, perquè, tant si ets humà com cuc, a ningú no l'entusiasma que li passin la llengua per la cara. Però és el que hi ha. Soc un gos. Molt guapo, sí, però un gos. No tinc altre remei que demostrar estimació amb els recursos que tinc al meu abast.

—Què et sembla, Boleta? Enregistrem un vídeo?

Faig un lladruc i poso les orelles ben dretes.

—Ja m'ho pensava, que et semblaria una idea excel·lent. Som-hi!

